

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 82.

Anden Session.

28de Møde.

Lørdagen den 14de November.

(Forsfat).

David: Ved Sagens 2den Behandling udviklede jeg Grundene, hvorfor jeg ikke troer, at man skulde tilføie den omtalte Bestemmelse til det Lovforslag, som Regjeringen havde fremlagt, og som de nærværende Forhold gjorde til en politisk Nødvendighed for os at antage; jeg udviklede, at vi skulde undgaa endogsaa Skinnet af at ville fatte Bestemmelser og give Love for Slesvig, og at vi derfor, hvor Loven maa blive fælles for Slesvig og Kongeriget, ikke skulle forandre Noget i eller tilføie Noget til de Bestemmelser, som Regjeringen har foreslaet; at Tiden hertil først vilde komme, naar vi paa forfatningsmæssig Maade kunne afhandle disse Forhold med en slesvigsk Repræsentation. Denne Betragtning maade har ikke fundet Majoritetens Bifald ved Sagens 2den Behandling, men jeg har troet, at denne Betragtning maade dog fortjente en nøiere Overveielse, og i Forening med 14 andre Rigsdagsmænd har jeg derfor stillet det Ændringsforslag, som nu er under Forhandling, og som jeg gjentagende anbefaler til Deres Overveielse.

Nothe: Jeg skal ikke vende tilbage til den Discussion, som ved denne Sags 2den Behandling fandt Sted om det Forslag, som jeg dengang havde tilladt mig at stille, som blev antaget af Thinget, og om hvis Udelukkelse af Loven der nu ved Sagens 3die Behandling er stillet et Forslag af 15 ærede Rigsdagsmænd, men jeg skal blot erindre om, at det dengang, troer jeg, blev tilstrækkeligt bevist, at den Bestemmelse, som indeholdes i dette Forslag, staaer i nøie Forbindelse med de øvrige Bestemmelser, der indeholdes i den første Paragraph af Loven, at Finanzministe-

ren dengang udtalte, at der fra hans Side Intet var at erindre mod Forslaget, og at det ene angaaer en indre Foranstaltning, vedkommende Kongeriget alene, der heller ikke har nogen directe eller indirecte tvingende Indflydelse paa Bestyrelsen i Slesvig med Hensyn til hvad den vil vedtage. Det vil i alt Fald kun fremkalde en i og for sig ubetydelig Forskjellighed i Næringslovgivningen i Kongeriget og i Hertugdømmet, en Forskjellighed, som er aldeles forsvindende i Sammenligning med de betydelige Forskjelligheder, som i andre meget væsentlige og gennemgribende Henseender dog ville bestaae. Dersom det skulde være betænkeligt af det Hensyn, som den ærede Rigsdagsmand, der nys havde Driet, omtalte, at vedtage et saadant Forslag, fordi det nemlig kunde synes at angaae Hertugdømmet Slesvig, naar det optages i en Lov, som var af en gennemgribende Betydning ogsaa for denne Landsdeel, saa forekommer det mig, at Consequentsen deraf ligefrem maatte være den, at den ærede Rigsdagsmand ogsaa maatte søge ved 3die Behandling af et andet Lovforslag, der ogsaa allerede har været til 2den Behandling, nemlig det om Consumtionen og Brændeviinsbeskatningen, at faae alle de Beslutninger tilbagekaldte, som Thinget dengang tog, og hvorved det gjorde Forandringer i Bestemmelserne om Brændeviinsbeskatningen, der fremkalde Afvigelser fra hvad der ved den særlige Bekendtgørelse er gjort gjældende ogsaa for Hertugdømmet Slesvig. Endelig skal jeg erindre om, at Thinget ved Sagens 2den Behandling vedtog dette Forslag med en Majoritet af 17 Stemmer, og at de Grunde, der nu ere fremhævede, for at det skulde falde, ogsaa dengang vare gjorte gjældende, uden at jeg veed, der er kommen nogensomhelst Omstændighed til, der kunde bringe Thinget til at tilbagekalde